

Ogłoszenia parafialne

- Zapraszamy na nabożeństwo majowe, które odprawiamy codziennie o godz. 17.30.
- Pamiętajmy o uczniach klas VIII, którzy w najbliższych dniach rozpoczną egzaminy kończące naukę w szkole podstawowej. Prośmy dla nich o moc i światło Ducha Świętego.
- W środę, 13 maja, obchodzimy w liturgii wspomnienie Matki Bożej Fatimskiej. Zapraszamy do udziału w uroczystościach odpustowych w Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej w Gdańsku Żabiance. Uroczysta Eucharystia zostanie odprawiona o godz. 18.00.
- Mszę św. zbiorową za zmarłych odprawimy w najbliższy czwartek o godz. 8.00.
- W sobotę, 16 maja, uczniowie klas III po raz pierwszy przystąpią do Komunii Świętej. Nastąpi to podczas dodatkowych mszy św. o godz. 10.00 i 12.00. Spowiedź dla dzieci, rodziców i rodziców chrzestnych w piątek 15 maja – SP nr 80 o 16.00 zaś SP nr 79 i pozostałe szkoły o godz. 19.00.
- Wspólnota Jezusowej Łodzi zaprasza w przyszłą niedzielę na mszę św. o godz. 18.00 a następnie na comiesięczną adorację Najświętszego Sakramentu. Śpiew podczas adoracji poprowadzi zespół Dobre Słowo.

Kto pyta, nie błądzi

Modlitwa za wszystkich- ku dzieleniu się wiarą

Kończąc Modlitwę Eucharystyczną kapłan odmawia modlitwę wstawienniczą. Modlitwa wstawiennicza ukazuje Kościół w całym jego wymiarze. Już w II wieku chrześcijanie modlili się w Eucharystii za papieża, biskupów i wszystkich wiernych, o czym świadczą pisma św. Ignacego Antiocheńskiego. Kościół modli się również za zmarłych, tradycja ta pochodzi z judaizmu. Druga Księga Machabejska mówi, że modlitwa za tych, „którzy zasnęli”, jest wyrazem wiary w zmartwychwstanie. Ta sama wiara przenika modlitwę eucharystyczną:

Kościół nie zapomina o żadnym swoim dziecku. A kiedy modlitwa eucharystyczna kończy się doksolgią „Przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie”, brzmi w niej echo modlitwy Jezusa, który zawsze modlił się do Ojca „w Duchu Świętym”. Obrzędy Komunii zaczynają się modlitwą „Ojciec nasz”. W Starym Testamencie Bóg nazywany był Ojcem tylko w odniesieniu do narodu, a nie do poszczególnej osoby. Dopiero Jezus odślonił nowy sposób odnoszenia się do Boga jako do Ojca, do którego człowiek może zwracać się z ufnością dziecka.

Gest pokoju, który następuje po modlitwie, jest z kolei zakorzeniony w słowach Jezusa: „Jeśli masz coś przeciw bratu, idź najpierw i pojednaj się”. W Kościele pierwotnym znak pokoju był tak ważny, że nie przystępowano do Eucharystii bez pojednania. Ojcowie Kościoła mówili nawet, że „Eucharystia jest sakramentem pokoju”, ponieważ rodzi jedność w sercu człowieka i we wspólnocie. Łamanie chleba, które następuje później, jest najstarszym imieniem Eucharystii. W Dziejach Apostolskich czytamy, że pierwsi chrześcijanie „trwali w łamaniu chleba”. Ten gest nawiązuje również do sceny z Emaus, gdzie uczniowie rozpoznali Jezusa właśnie w momencie, gdy łamał chleb. Łamanie chleba odsłania więc rozpoznanie obecności Zmartwychwstałego. Komunia Święta nawiązuje do wielu obrazów biblijnych: do manny na pustyni, o której Jezus powiedział: „To nie Mojżesz dał wam chleb z nieba, ale mój Ojciec daje wam prawdziwy chleb”; do uczytu mesjańskiej zapowiedzianej przez proroka Izajasza; do stołu, przy którym Jezus siadał z celnikami i grzesznikami, czyniąc z posiłku

znak miłości Boga.

Po Komunii następują obrzędy zakończenia. Błogosławieństwo ma w Biblii bardzo silne znaczenie. Abraham otrzymał błogosławieństwo, aby „stać się błogosławieństwem dla innych”. Jezus błogosławił dzieci, uczniów i tłumy. Błogosławieństwo zawsze jest postaniem. Liturgia na zakończenie niejako powtarza słowa Jezusa z Ewangelii: „Idźcie...”. Człowiek jest posłany, aby nieść światło światła, które otrzymał. W starożytnym Kościele rozesłanie brzmiało: „Ite, missa est”. W dosłownym tłumaczeniu znaczy to: „Idźcie, jesteście posłani”. Stąd pochodzi samo słowo „Msza”. Eucharystia nie kończy się więc w momencie wyjścia z kościoła. Ona zaczyna się tam, gdzie zaczyna się codzienność człowieka. To, co zostało przyjęte, Ciało i Krew Chrystusa, ma przynosić owoc w świecie, w relacjach, w wyborach, w postawach. W ten sposób cała liturgia eucharystyczna ukazuje się jako droga: od ofiarowania darów, przez uobecnienie ofiary Chrystusa, aż po postanie do świata. Jest jak rytm, w którym Bóg wciąż mówi: „Jestem”.

xmc

Biuletyn liturgiczny parafii św. Brata Alberta w Gdańsku, przygotowywany przez Duszpasterstwo Młodzieży *Lux Cordis*. Drobna ofiara złożona młodym stojącym przed kościołem pomoże w pokryciu kosztów druku i wspomże działalność wspólnoty. Redaguje zespół w składzie: ks. Grzegorz Stolczyk, ks. Michał Czyż, ks. Marek Płaza, Daria Potocka, Ola Pszczółkowska, Kornelia Rożyńska, Weronika Błaszowska, Asia Boczoń, Aleksandra Doczik, Michał Krogulec, Bartłomiej Starosta
Prace zespołu koordynuje: ks. Michał Czyż.

Nasz biuletyn dostępny jest również w wersji elektronicznej na stronie parafii.
Numer konta: 41 1240 1242 1111 0000 1588 4080 - biuletyn

ŹRÓDŁO I SZCZYT

BIULETYN LITURGICZNY PARAFII ŚW. BRATA ALBERTA W GDAŃSKU

10-LECIE BIULETYNU

Nr 33 (420) /2026 10 maja 2026 r.

VI Niedziela Wielkanocna

Młodzi o Ewangelii

Słowa Jezusa są pełne nadziei i napełniają radością. Wzrusza mnie obietnica zesłania Parakleta, czyli „Pocieszyciela”, który będzie ze mną na zawsze. Przypomina mi się wiele momentów w życiu, kiedy bardzo potrzebowałam, żeby ktoś zapewnił mnie o swojej obecności i pomocy, ale przecież, będąc chrześcijanką, powinnam pamiętać o tym, że nigdy nie jestem sama. Skoro Jezus powiedział, że nie zostawi nas sierotami i przyjdzie do nas, nie mam powodu, aby mu nie wierzyć. Skoro jest On zawsze przy mnie, nie muszę na siłę zabiegać o aprobatę innych i kurczowo się ich trzymać. Relacje z innymi są ważne, ale nawet jeśli nie będę miała przy sobie nikogo bliskiego, Jezus będzie moim najlepszym przyjacielem gotowym zawsze mnie wysłuchać i pocieszyć. On jest obecny w każdej sytuacji, niezależnie od tego czym Go zranię.

kr

WSPÓLNY MIANOWNIK

Zapowiedź Pocieszyciela

I czytanie: W pierwszym czytaniu z Dziejów Apostolskich Filip głosi Ewangelię w Samarii, a Duch Święty zstępuje na tych, którzy przyjęli Słowo Boże. To pokazuje, że moc Ducha jednoczy ludzi ponad podziałami – tam, gdzie wcześniej była nieufność i obcość, rodzi się wspólnota w wierze.

Psalm: Psalm responsoryjny zachęca nas do uwielbienia Boga w potęgę Jego działania. On bowiem dokonuje dla nas rzeczy niezwykłych, które wykraczają poza prawa natury.

II czytanie: Święty Piotr w drugim czytaniu zachęca, by być zawsze gotowym zdać sprawę z nadziei, która jest w nas. To ważne przypomnienie, że wiara w Zmartwychwstałego ma być widoczna w naszym postępowaniu, w łagodności i szacunku wobec innych – wtedy stajemy się prawdziwymi świadkami chrześcijańskiej nadziei.

Ewangelia: Ewangelia przenosi nas w Wieczernik – klimat pożegnania i zarazem obietnicy. Jezus nie zostawia uczniów sierotami. Jego miłość i obecność trwają w tych, którzy zachowują Jego przykazania. Duch Święty przypomina nam, że miłość nie jest uczuciem ulotnym, lecz żywą więzią z Bogiem, który nas prowadzi, pociesza i uzdalnia do życia w prawdzie.

xmp

